

APROPÓ LESZEK

PINTÉR LAJOS

na jó gondoltam hiszen én is hiszek az ihletben most éppen egy elbeszélést szeretnék írni ihletből olyan elbeszélést amelyen sokak meg fognak lepődni sokan meg fognak sokan kába illúzió ez is ki olvas ma elbeszélést hátsó szándék nélkül pusztán mert ráéhezett egy kicsit egy jó kis zamatos elbeszélésre amelyben mindenféle ízek és illatok és színek keverednek szerencsésen keverednek feleségemet megkérdeztem hogy tetszik az elbeszélésem én nem tudom monda én nem olvastam csak gépeltem így vagyunk ma az elbeszéléssel azt mindenesetre megfigyeltem monda a feleségem hogy nem szerepel benne a tudniillik szó ment ezt a szót magam sem tudom miért ki nem állhatom tudniillik tudniillik mit illik tudni és mért akarnak engem kioktatni illemre és tudásra amikor én nekiülök olvasni és talán igaza van a feleségemnek habár én észrevettem hogy a tudniilliket több ízben is tudniilliknek gépeli önhibáján kívül még a minősítő vizsgán is így írta tudniillik egyszerűen allergikus erre a szóra akkor átfutott agyamon a gondolat hogy igéből főnevekből és melléknevekből fogok elbeszélést írni a feleségemnek sőt nem is igékből főnevekből és melléknevekből csak pusztán igékből igékből igékből egy másikat pusztán főnevekből főnevekből főnevekből aztán egy harmadikat satöbbi például eszmélni éhezni érezni sírni bámulni csodálkozni kikapni mutálni vágyani onanizálni szeretni gürölni enni inni ölelni aludni mérni merni meghalni vagy főnevekből köd gomolyog semmi puhaság melegség ezek már igenévi főnevek ez már nem fajtiszta irodalom az lesz a legjobb ha szerkesztek egy olyan regényt de igazán végig izgalmasat és lebilincselőt amelyet az olvasó nem képes letenni és abba belekomponálom a magyar nyelv értelmező szótárában fellelhető valamennyi szavunkat persze mindegyiket a maga adekvát helyén és lehetőleg csak egyszer

egyetlenegyszer megfosztva magam az ismétlés mint stílárís eszköz az ismétlés mint stílárís eszköz az ismétlés mint három pont kéllékétől akkor is nagy dolog lenne a legutolsó lapon döbbsenteném rá az olvasót hogy drága húséges barátom aki elkísértél satöbbsi íme végigolvastad a magyar nyelv értelmező szótárát ám ezt a megbökkentő közlést is csupán olyan szavakból szerkeszteném meg amelyek nem melyek az addigi szövegben még nem fordultak elő könnyű kitalálni most éjféltre jár körülöttem mindenki alszik és kicsi a valószínűsége annak hogy reggel háromnegyed hatig háborgatni merne a mindennapi élet előttem tehát az egész éjszaka kivéve ha haláleset történe az mindig halálra kikészít bár az első híre hihetetlen gyorsasággal kitisztul az agyam roppant éleselméjűséggel tudom kezemben tartani a szálakat másodpercnyi pontosságú időérzék száll agyamban fellajstromozom az összes teendőket nemcsak a magamét az összes érintetteket egyenként idézem meg a gyászoló ábrázatokat és pontosan tudom kiigazítok tudni vélem ki hogyan érez ezzel szemben hogyan kellene éreznie satöbbsi hideg bár megrendült szobor vagyok mindvégig mert egyedül azt nem tudom nekem hogyan kellene éreznem az arcvonásaimnak magatartásomnak hogyan kellene tükröznie ezeket az érzékeket nem váltom-e ki mindenre kiterjedő figyelmekkel a közvélemény megütkezését ennek meg is van a valószínűsége hogy haláleset megzavarja az éjszaka hátralevő részét olyan nagy a valószínűsége hogy egyáltalán kár is gondolni vele és nem is gondolok vele esetleg jöhet a riasztó gyakorlatra kell menni tíz percen belül indulás zárt boríték ha iksz helyre érkezem bontsam fel filmben láttam így eltávozni hazulról családapát mintha a mellékhelyiségbe ment volna úgy lépett ki az alvó házból soha vissza nem tért ennyire emlékszem nagyon régen láttam viszont néhány napja vagy hete két hete láttam egy másik filmet romlatlan érzelmű fiatal házaspár csöpp gyerekekkel gonosz uzsorás bérháztulajdonosnál lakik a max úr fönn az emeleten a falban étellift száguld nem is mondom a szegény család éhezik s a falban étellift száguld két egész tojás ezt mind ő eszi meg kérdi a kisfiú csönd legyen parancsol rá az anyja ne zajongjatok max úr megharagszik és a fiatal pár nem meri az ágyat nyikorgatni mit szól max úr talán megharagszik egyszer hazaszáguld a férj kaptam állást és elköltözünk a kisfiú felrántja az étellift ajtaját bedugja csöpp fejét a nyílásba és felszabadultan teli torokból beleüvölti max úr maga vén tökös különben egy vilanásnyi az egész kép ez minden amire emlékszem talán a halálos

ágyamon is emlékezni fogok rá vagy akár az éleslövészetten holott a film százhusz álló percig tartott minden más kiment a fejemből max úr vén tökös azt hiszem ezért az egyetlen villanásnyi jelenetért néztem végig az egészet meglehet ezért készítették el az egész filmet a művészi alkotást a maga teljes lezárt egészében kell értékelni nézni élvezni hát ilyeneket ne mondjanak nekem emberek én nem az életemet élem nem az egész életemet ezt az egyetlen másodpercet élem amely nincs is mert amikor kimondtam még jelen volt most már a múlt és ha visszatekintek ez a filmjelenet a film hál' istennek rászánta magát hogy önként elmegy a fogorvoshoz bent összezördültem közvetlen kollégámmal az este jó kis hacacárét csaptunk éjfél múlt a holnapi teendőök szabályosan bejegyezve nem is tudom mik óriási találmány a naptár az ember bejegyzi a dolgokat hogy elfeledhesse őket elég lesz reggel belepillantani háromnegyed hatkor ébred a feleségem engem nyolckor riaszt a kocsinak is találtam parkolóhelyet nincs szorongás hogy reggel rajta lesz a bilincs remek érzés az hogy nem kell rettegni a bilincstől a bilincs mindent elronthat az ember beütötte a naptárban kilenckor itt vagyok kilenc húszkor ott satöbbi és ha reggel öt: fityeg az első keréken a ronda sárga bilincs minden a feje tetejére fordul az egész nap annak a jegyében telik el a naptárba egy szó bilincs alatta kézirat leadva levél ment napközi befizetve évek múltán is tudja az ember négy szó öt szó egy nap egész felnőtt életem itt fekszik egy karnyújtásnyira mindenféle formátumú és kötésű naptárak háromszázhatvanöt kivételesen háromszázhatvanhat nap mindegyik néhány szó két szó nyolc szó több nemigen egészében élni az életünket mint egy műalkotás badarság táviratélet hamingway azt mondta fiatal íróknak műalkotás közben arra kellene gondolniuk hogy táviratot fogalmaznak és minden szóért húsz centet kötelesek fizetni kézirat leadva munkástanácsülés levél ment gabi pingpongban hatodik lett fejes-regény villanykülönbözet befizetve télikabátok a pucarájban jó kis kefézés összezördültünk táviratélet csak ki kell másolni neki könnyű volt ő állva írt állva vadászott oroszlanra állva ivott állva halt meg állva nem lehet írni sem olvasni állva csak táviratszöveget lehet fogalmazni a postán jókívánságainkat magyarázni a kisasszonynak hogy egybeírják állva csak plakátot lehet olvasni táviratirodalom badarság és az is badarság hogy következetes vonalvezetés szerkezeti egység lezárttság én a könyveket is úgy olvasom hogy egyszerre nyolc-tíz van nyitva perlekedek halott írókkal szembeállítom őket egymással van amelyikbe csak belekóstolok van akihez vissza-visszatérek

egymással soha meg nem békült írókat ereszték össze ki-ki a saját szövegét még a könyvekben sincsenek így dialógusok csak monológok vannak senki se figyel a másokra egyik se figyel nem hallgatják végig a másik okfejtését nem veszik fontolóra nem teszik fel magukban a kérdést vajon nem szorul-e az én nézetem korrekcióra mindegyik nyomja a maga sóderjét a lét vagy a nemlét kérdése ez akkor nemes'b-é a lélek ha tűri balsorsa minden nyűgét s nyilait vagy ha kiszáll tenger fájdalma ellen s fegyvert ragadva véget vet neki nemes'b-é a lélek ez is csak egy szóvirág nincsennek örökzöld melódiák mi az hogy nemesb lélek és kinek kell ma nemesb lélek és ki mér ma nemes lélekkel karinthy nem készíthette el az új enciklopédiát a pénznemek árfolyamát naponta jegyzik naponta többször jegyzik szikratávírók teleprintererek tudatják a világgal a szavak értékingadozását sehol se jegyzik szó szó szó mondja maga hamlet mi az hogy fegyvert ragadva véget vet neki a fegyver semmit nem old meg én voltam alkoholista és öngyilkosjelölt akkor lett volna-e nemesb a lélek kérdem én mert aki dudás akar lenni pokolra kell annak menni akkor mimózább-e a lélek azt kérdem én mert mit tudja egy mimózálélek hogy mi az pokolra menni józsef attila most múlt volna hetvenéves és megkapná a többszörös józsef attila-díjat most nemesb-e lélek-é amiért nem hagyott a dicsőségnek módot az elcsábításra és a flórával vajon ki élne mert a körülményeket sohasem szabad figyelmen kívül hagyni az alkotás szempontjából egy nő egy társadalmi környezet egy vakvéletlen roppant fontos körülmények még az írógép is az enyémen elromlottak a nagybetűk egyszerűen lehetetlen megemelni a hengert a nagybetűkhöz ráadásul az összes írásjelek úgymint pont vessző gondolatjel felkiáltójel az én gépemen szintén csak megemelt hengerre üthetők le talán ezért írtam ezt az elbeszélést ki tudja az ember meglehet csak azért találta föl a repülőgépet mert nem tudott repülni ha tudott volna repülni talán soha eszébe nem jut hogy meg kellene kísérelni feltalálni